

Овчаренко, Едуард. Барви літньої палітри [Текст] : [про художні виставки музеїв та виставкових залів столиці на початку літа, у т. ч. у Муніципальній галереї мистецтв ЦБС Деснянського району] // Слово просвіти. – 2018. – 5-11 лип. (№ 27). – С. 15 : фото.

<http://slovoprosvity.org/2018/07/05/barvy-litnoji-palitry/>

Барви літньої палітри Едуард ОВЧАРЕНКО

На початку літа музеї та виставкові зали столиці запросили на відкриття художніх виставок: Муніципальна галерея мистецтв Деснянського району — на виставку Миколи Шевчука “У нашім раї на землі...”, Музей сучасного мистецтва України — на вернісаж “Адреса: Київ”, Центр української культури та мистецтва представив нові проекти, серед яких персональна виставка творів Тетяни Петенко “Тиха радість”, серія робіт від Наталії Трикіші “Клаптикові історії” та колективна виставка викладачів і студентів Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну ім. М.

Бойчука “Арт-паралелі”.

Микола Шевчук народився у селищі Смига Дубенського району Рівненської області. Закінчив Кременецьке педагогічне училище та Львівський політехнічний інститут (відділення архітектури), член НСХУ.

Митець більше двадцяти років викладає у Тереховлянському вищому училищі культури. Він лауреат обласної мистецької премії ім. Михайла Бойчука та Міжнародного осіннього салону “Високий замок” у Львові. 2010 року отримав міжнародну премію за твори на різдвяну тематику.

Микола Шевчук — художник, який здатен створити тонкий ліричний пейзаж і відтворити загадкову історично-міфологічну, зашифровано-орнаментальну візію і майже документальний портрет героя сучасної війни на Донбасі. Деякі картини вимагають дешифровки для глядача і таким чином кожен, хто споглядає цей живопис, бере участь у співтворчості. Можливо, уява глядача розтлумачить сюжет інакше, ніж це пропонує автор. Але саме ця обставина робить художника неоднозначним і виводить за межі літературного сюжету.

Пан Микола — автор першого тривимірної пам’ятника “Небесній Сотні”.

“Говорити про Миколу Шевчука лише як про митця — замало. Це український патріот високої проби, художник, якого цікавить історія і сучасне життя України. Останні чотири роки він постійно возить волонтерську допомогу нашим оборонцям.

Микола Степанович народився в тих краях, де зароджувалася УПА. Для нього важливо, як розвиватиметься Україна. Він проводить прекрасні

пленери. У нього чудові пейзажі, зображення храмів, галерея портретів від часів Київської Русі до сьогодення. Впевнений, що цей митець йтиме далі і ніколи не зупиниться у своєму розвитку”, — розповів народний художник України, лауреат Шевченківської премії Валерій Франчук.

Виставка “У нашім раї на землі...” вже експонувалася у Тербовлі, Тернополі, Рівному, Острозі, а ініціатором проведення київської виставки став Валерій Франчук. Своім головним завданням Микола Шевчук вважає патріотичне виховання українців, насамперед молоді. Тому одне з провідних місць у його творчості належить історії українського народу.

Один із диптихів художника присвячений “Лісовій пісні” Лесі Українки. Тут він представив символічні образи Лукаша і Мавки. Триптих “Родюча нива” створений після вивчення трипільської культури. На полотні вмонтована справжня трипільська кераміка. Тут же символ руху — на кінці закручена змія.

На полотні “Вечірнє послання” зображено рибу, перший християнський символ. Поштовхом до створення багатьох полотен стали творчість Тараса Шевченка і війна на сході України.

До організації та проведення виставки активно долучилися Анатолій Горовий та Ірина Тимошенко. Микола Шевчук планує і надалі працювати над проектом “У нашім раї на землі...”, доповнюючи його новими полотнами.

Музей сучасного мистецтва України запросив на виставку “Адреса: Київ”. Тема цього міста безмежна. Київ оспіваний поетами та прозаїками, його малюють і фотографують.

Для когось це місто дитинства, а хтось захоплюється його славетною історією.

У кожного Київ свій. А на виставці можна побачити столицю очима митців Олени Яблонської, Олександра Павлова, Ганни Файнеман, Ернеста Коткова, Олександра Найдена, Олексія Орябинського, Зої Орлової, Віктора Кизика, Якіма Левича, Олега Животкова, Юрія Соломка, Любові Рапопорт.

Якщо уважно вдивитися у твори цих авторів, то можна побачити хвилювання і радість, смуток і ніжність, захоплення і розчулення... Можна відчувати ритм, у якому працювали митці. Саме так, зі справжніми почуттями та живими емоціями, з особливим ритмом пишуться картини. А глядачам потрібно прийти і зануритися у цей енергетичний простір, відчувати місто, його мешканців, настрій і натхнення, насолодитися образотворчим літописом Києва.

“Сьогодні ми представляємо твори митців різних поколінь. Декого вже, на жаль, немає серед нас, а інші активно творять. Деякі художники побачили на виставці картини своїх батьків і це нагадало їм дитинство. Сподіваюсь, що ця виставка буде цікава не лише киянам, а й гостям столиці”, — зазначила, відкриваючи виставку, мистецтвознавець Ірина Алексеева.

Виставка “Адреса: Київ” — поетична розповідь про час, що змінив життя, про вміння зупинити мить, про митців, які діляться власними роздумами. А в день відкриття нової експозиції деякими таємницями своєї творчості поділилися сучасні київські художники Ніна Марценюк, Олена Агамян, Олександр Павлов, Олександр Міловзоров.

У Центрі української культури та мистецтва працює

відразу три виставки. Авторська серія робіт Тетяни Петенко “Лети, моя душа” виконана в техніці сухої пастелі та присвячена квітковій красі, торжеству життя. Також відвідувачі мають змогу помилуватися серією її робіт “Мої фантастичні риби”, створеною на натуральному шовку в техніці батіку.

Тетяна Петенко — художниця і педагог. Свого часу отримала II премію на одному з престижних всесоюзних конкурсів із розробки ювелірних прикрас. А її дизайнерська розробка приладу для ювелірної промисловості експонувалася на ВДНГ України.

Пані Тетяна — учасниця багатьох виставок, конкурсів, інших творчих заходів. Її роботи є в приватних колекціях у Франції, Австрії, Німеччині, Канаді, Ізраїлі, США, Білорусі, Казахстані, Молдові, Росії. Мисткиня заснувала арт-студію, в якій за власною методикою успішно навчає дітей секретів малювання. Із задоволенням проводить майстер-класи і для дорослих.

Працює в різних техніках, використовуючи різноманітні матеріали.

Особливу увагу відвідувачів привертають квіткові композиції Тетяни Петенко “Троянди з мушлею”, “Цвіте вишня”, “Мальви”, “Бузок”, “Троянди в червоній вазі”. Спогади про дитинство надихнули художницю на створення робіт “Ведмедик”, “Зайчик у рожевому капелюшку”, “Котик”, “Мрії про пурпурове вітрило”, “Казкове рандеву”.

Другий проект Центру — серія робіт Наталії Трикіші “Клаптикові історії”. Тут експонують близько 40 панно в техніках печворку, квілтінгу та арт-квілту, створених за картинами відомих художників. Також майстриня черпає

сюжети з фотографій та вінтажних листівок. Це перша персональна виставка талановитої мисткині, яка вдало експериментує, створюючи унікальні роботи.

Цим видом рукоділля Наталя займається близько 4 років. Бере активну участь у колективних тематичних виставках. Приміром, у VII святі новорічної іграшки, яке відбулося торік у грудні в Центрі української культури та мистецтва.

Багатьом відома техніка печворку (шиття з клаптиків тканини). А квілтінг — поняття ширше, адже тут використовуються спеціальні техніки стібків, які надають тканині цікавішої фактури. Для техніки арт-квілту притаманне застосування окрім стібків вишивки і батику (розпису по тканині).

Серед представлених робіт — “Прогулянка Венецією”, “Італійський пейзаж”, “Гірський пейзаж”, цикл творів за картинами зарубіжних художників.

Також Центр української культури та мистецтва нещодавно презентував виставковий проект “Арт-паралелі”. Нова експозиція представляє графіку, живопис та фотографії авторів різних поколінь — викладачів і студентів Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну ім. М. Бойчука.

Демонструючи цілком відмінні мистецькі уподобання, автори беруть за основу найважливіші першоеlementи, з яких виникають асоціації, емоції, народжуються роздуми та враження. Проект “Арт-паралелі” виник із прагнення об’єднати в одному виставковому просторі різні за характером втілення формальні рішення у царині абстракції.

У роботах студентів I курсу кафедри монументального

живопису Валерії Радченко, Дарини Святун, Віти Комірної, Анастасії Васильєвої, Вікторії Глущенко, Анастасії Калініченко та Ангеліни Шамайло нефігуративне мистецтво з'являється у вигляді композицій-вправ, у кожній із яких використано один з елементів, що відтворює певний настрій або стан.

У геометризованих мотивах робіт Лілії Журавель-Змєєвої відчутне тяжіння до узагальненості форм монументального мистецтва і разом із тим присутній своєрідний спогад про культуру минулого.

Катерина Гончар з яскравих поліхромних силуетів створює площинно-просторові композиції, наділені водночас властивостями живопису та рельєфу.

Відтворений через фактури та складні сполучення кольорів звичний світ невідомо змінюється у світлинах Ірини Міщенко.

У графічному циклі “Гага Його” Марини Ващенко виникає чудернацьке поєднання фольклорних мотивів і вигадливо-вишуканої пластики фантастичних істот.

Виставка “Арт-паралелі” — спроба простежити, як закони композиції та формотворення, увага до фактури поверхні проявляються у творчості різних за темпераментом і мистецьким досвідом авторів, дозволяючи відтворити найрізноманітніші думки та емоційний стан.